

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XXVIII. — Wydana i rozesłana dnia 6 czerwca 1883.

82.

Ustawa z dnia 23 maja 1883,

o częściowej zmianie ss. 74 i 76 powszechnej ustawy o księgach gruntowych.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanowiłem i stanowię co następuje:

§. 1.

Dział parceli katastralnej w księdze gruntowej, o ile nie chodzi o parcele, której linie obwodowe tworzą kwadrat lub prostokąt, najwięcej 20 metrów szerokości mający i której dział ma być uskuteczniony według krotnych części parceli, nastąpić może tylko na podstawie planu geometrycznego (sytuacyjnego), sporządzonego i uwierzytelnionego przez urzędnika pomiarowego katastru lub przez upoważnionego technika prywatnego.

W tych przypadkach, w których plan nie jest potrzebny, dział opisać należy dokładnie w dokumencie, który służyć ma za podstawę do wpisu w księgach gruntowych.

Opis ten, jakoteż plan powinien czynić zadość przepisom, tyczącym się utrzymywania katastru w ewidencji a które osobnym rozporządzeniem podane będą do wiadomości.

Oprócz planu oryginalnego, złożyć ma strona dwie kopie wierzytelne, wolne od stępla, z których jedna, w razie pozwolenia na dział żądany, będzie zachowana w zbiorze dokumentów, druga zaś dołączona zostanie do rezolucji, która zakomunikowana być ma władz wymiaru należytości. Kopia, przeznaczona do zbioru dokumentów, zastąpiona być może oryginałem.

Jeżeli w sądzie księgi gruntowej znajduje się już szkic działu parceli katastralnej, zakomunikowany przez władzę katastralną, strona, prosząca o wykonanie działu hipotecznego, może odwołać się do tego szkicu a w takim razie nie jest obowiązana do złożenia planu i kopii tegoż.

§. 2.

Wpisy do ksiąg gruntowych, których podstawy ustanowione zostały w toku postępowania spadkowego w formie, odpowiadającej wymogom wpisu hipotecznego, uskutecznii z urzędu, jeżeli interesowani nie podadzą prośby odpowiedniej istniejącym przepisom ustawowym, sąd spadek pertraktujący, skoro przyznanie spadku stanie się prawomocnym, jeżeli dokumenty potrzebne do pozwolenia na wpis, o ile nie są niemi wygotowania orzeczeń sądu spadek pertraktującego, znajduje się w tymże sądzie.

Zarządzenia, które mają być wydane z urzędu, o ile interesowani nie złożą przeciwnej deklaracji, wstrzymać należy aż do upływu sześciu tygodni od chwili, w której przyznanie spadku nabędzie mocy prawa.

Odpisy dokumentów, przeznaczone do zbioru dokumentów i do zakomunikowania władzy wymiaru należycieści, ma strona przedstawić wcześniej sądowi spadek pertraktującemu, w przeciwnym razie sporządzane będą z urzędu, za poborem podwójnej opłaty, ustanowionej za odpisy urzędowe wierzytelne.

Stronie, która do wykonania postanowień powyższych składa dokumenty i odpisy dokumentów, wydać należy, jeśli tego żąda, potwierdzenie odbioru. Do złożenia tychże nie potrzeba robić osobnego podania.

Gdy księga gruntowa, do której wpis ma być wciągnięty, utrzymywana jest nie w sądzie spadek pertraktującym, tenże zeweźwie właściwy sąd księgi gruntowej, aby uskutecznił wpis.

§. 3.

Gdy sąd księgi gruntowej, w skutek postępowania spadkowego, otrzyma wiadomość urzędową, że nie uskuteczniono wpisu do księgi gruntowej prawa rzecznego, stanowiącego podstawę do opłaty podatku gruntowego, lub gdy władza katastralna prosi sąd księgi gruntowej, aby zarządził zaniedbane wpisanie takiego prawa do księgi gruntowej, sąd winien stronie, która tego zaniedbała, wyznaczyć po jej wysłuchaniu termin, w którym ma przywieść do skutku uporządkowanie stanu księgi gruntowej, albo, jeżeli zachodzą przeszkody, wykazać, że poczyniła kroki, celem ich usunięcia.

Przekroczenie tego terminu, którego dotrzymanie ma być z urzędu dopilnowane, pociągnie za sobą karę pieniężną, którą należy z góry zagrozić, w ponownych zaś przypadkach podwyższać, w kwocie od 1 do 50 zł. wal. austriackiego.

Postępowanie toczyć się ma według przepisów o postępowaniu w sprawach nie spornych.

Podania, protokoły, załączki, rubra, o ile tyczą się tylko zastosowania przepisów powyższych a przedmiotem ich nie jest prośba strony o pozwolenie na wpis do księgi gruntowej, są wolne od stępła.

§. 4.

Wykonanie ustawy niniejszej porucza się Ministrom sprawiedliwości i skarbu.

Wiedeń, dnia 23 maja 1883.

Franciszek Józef r. w.

Taaffe r. w.

Pražák r. w.

Dunajewski r. w.

83.**Ustawa z dnia 23 maja 1883,**

o utrzymywaniu w ewidencji katastru podatku gruntowego.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanowiłem i stanowię co następuje:

I. Przepisy ogólne.**Cel ewidencji.****§. 1.**

W celu domagania się od tego, który kiedykolwiek będzie rzeczywistym gruntu posiadaczem, podatku, odpowiedniego rozcięgłości jego posiadłości, podatkowi podlegającej a położonej w jednej gminie podatkowej (katastralnej), wypracowania, wygotowane na zasadzie ustawy z dnia 24 maja 1869 (Dz. u. p. Nr. 88) o uregulowaniu podatku gruntowego, tudzież ustaw późniejszych z dnia 6 kwietnia 1879 (Dz. u. p. Nr. 54) i z dnia 28 marca 1880 (Dz. u. p. Nr. 34), utrzymywane być mają w ścisłej ewidencji pod względem zdarzających się zmian. Współwłaściciele uważani będą odnośnie do przedmiotu opodatkowania tylko za jednego kontrybuenta i domaganie się podatku tylko do jednego z nich ma być wystosowane.

Arkusze posiadania dorzeczyć należy właścicielom gruntów jednocześnie z nakazami zapłaty, wydanemi z powodu stanowczego przepisania podatku gruntowego na rok 1883, na podstawie arkuszy posiadania. Od każdego arkusza opłasyć trzeba należtość wynoszącą 5 centów.

Przedmiot ewidencji.**W ogólności.****§. 2.**

Przedmiotem utrzymywania w ewidencji są przeto w ogólności wszelkie zmiany, które nastąpią we względzie rozcięgłości gminy podatkowej, osoby posiadacza, przedmiotów podatkowi podlegających, i nakoniec w skutek sprostowania arkusza posiadania, pierwotnie wypracowanego, tudzież map.

W szczególności.

a) We względzie zmian w rozcięgłości gminy podatkowej.

§. 3.

Zmiany, które nastąpią w rozcięgłości ościennych gmin podatkowych, są przedmiotem ewidencji dopiero po stanowczem zatwierdzeniu zmiany granic, mocą rozporządzenia administracyjnego.

b) We względzie zmian w osobie posiadacza.

§. 4.

Zmiany w osobie posiadacza następują odnośnie do jednej całej posiadłości, pojedynczych całych parcel lub części parcel (działów gruntów), gdy rzeczywiste posiadanie przeszło na inną osobę przez darowiznę, w skutek aktu prawnego, odpłatnego (kupna, zamiany itd.), w skutek przeniesienia z powodu

śmierci, mocą orzeczenia sędziego, w skutek zastosowania przepisu ustawowego (wywłaszczenia ze względów publicznych lub w skutek zaokrąglenia stanu posiadania, dokonanego celem powszechnego uregulowania posiadłości [kommasy] itd.).

c) We względzie trwałych zmian w przedmiocie.

§. 5.

Za trwałe zmiany w przedmiocie, które stosownie do określonych w §fie 2 ustawy z dnia 2 maja 1869 (Dz. u. p. Nr. 88) uwolnień od podatku, uzasadniają ubytek, lub z powodu, iż ten tytuł uwalniający odpadł, przyrost do czystego dochodu i podatku, uważać należy następujące zmiany:

1. gdy grunty lub części tychże z powodu trzęsienia ziemi (oberwania się ziemi, zwalenia się skał), wymulenia, zmian biegu rzek lub zalewów morskich, są całkiem zniszczone lub uczynione trwale nieurodzajnymi w skutek tych lub jakichkolwiek innych nadzwyczajnych wydarzeń żywiołowych;

2. gdy pojedyncze parcele użyte zostaną na jeden z następujących celów, jakoto:

- a) na bagna, jeziora i stawy, o ile nie będą uprawiane sposobem rolniczym i nie przynoszą dochodu ani z rybołówstwa ani z porostu trzciny lub dobywania torfu;
- b) na drogi publiczne dla pieszych lub jezdnych, na ścieżki flisowskie i goścince, rynki, place koło kościołów i ulice, na kanały i wodociągi służace do celów publicznych, na łożyska rzek i strumieni;
- c) na cmentarze publiczne;
- d) pod budowę domów lub na dziedzińce;
- e) do wyrobu soli morskiej;

3. gdy przez przymulenie, przez zmieniony bieg rzek, przez cofnięcie się morza albo skutkiem jakichkolwiek innych wydarzeń w przyrodzie powstaną nowe urodzajne powierzchnie gruntowe, albo gdy powierzchnie dotychczas nieurodzajne, staną się przez uprawę urodzajnymi. Atoli zmiany, powstające w skutek przymuleń, o tyle tylko kwalifikują się do uwidocznienia według przepisów o utrzymywaniu ewidencji, o ile powierzchnie gruntowe, nowo powstałe, wznoszą się po nad średni stan wody;

4. gdy przedmioty, wzmiankowane powyżej pod liczbą 2 niniejszego paragrafu, zmieniają swoje przeznaczenie i przez uprawę pierwotną, będą znowu przenosiły dochód.

d) We względzie czasowej zmiany w przedmiotach.

§. 6.

Czasowe zmiany w przedmiotach następują, gdy przez nadzwyczajne wydarzenia żywiołowe, urodzajna powierzchnia całych gruntów lub ich części zostanie tak zasypana żywierem lub piaskiem, że dłużej niż przez rok, w którym wypadek żywiołowy nastąpił, grunt uszkodzony lub jego część nie przynosi żadnego dochodu i ta przerwa prawidłowej gospodarki usunięta być może tylko za pomocą siły ludzkiej, której jednak nie wymaga zwykła metoda gospodarcza a właściwie że tylko tym sposobem można zbierać znowu plon rolniczy.

Na takie wszakże czasowe zmiany w przedmiocie, należy zważyć tylko wtedy, gdy chodzi o role, łąki, ogrody, winnice i pastwiska, a i co do tych rodzajów uprawy nie uzasadniają prawa do względów owe wypadki żywiołowe, które

przypisywać należy przyczynom miejscowym lub klimatycznym, powtarzającym się peryodycznie i które przeto już przy ocenieniu i klasyfikacyi dochodu, podjętych w celu uregulowania podatku gruntowego, były wzięte w rachubę.

e) We względzie trwałych zmian uprawy.

§. 7.

Zbadanie i zanotowanie trwałych zmian rodzaju uprawy stanowić ma pracę przygotowawczą do rewizji katastru podatku gruntowego, uskuteczniać się mającej stósownie do §. 41 ustawy z dnia 24 maja 1869 (Dz. u. p. Nr. 88) i przeto rozciągać się ma tylko na takie zmiany rodzaju uprawy, które według naturalnych stosunków i oświadczenia interesowanych posiadaczy gruntów, okazują się rzeczywiście trwałymi.

f) We względzie omyłek pisarskich.

§. 8.

Za omyłki pisarskie uważają się i podlegają korekcje te przypadki, w których posiadacz, wymieniony w arkuszu posiadania, lub zamieszczone w tymże oznaczenia rodzaju uprawy, klasy i obowiązku płacenia podatku lub uwolnienia od podatku, nie zgadzają się z wypracowaniem klasyfikacyjnym lub reklamacyjnym.

Tu należą także te przypadki, w których w istniejących wypracowaniach katastralnych, niezgodnie ze stosunkami rzeczywistymi, drogi prywatne oznaczone zostały jako własność publiczna lub drogi publiczne, jako majątek prywatny. W obu ostatnich przypadkach zmiany te uskutecznione być mają dopiero wtedy, gdy właściwa władza administracyjna lub sąd wyda w tej mierze stanowczą decyzję.

g) We względzie błędów rachunkowych.

§. 9.

Za błędy rachunkowe, które winny być sprostowane, uważane być mają zdarzające się w arkuszach posiadania niezgodności z wypracowaniami pomiarowemi, szacunkowemi lub reklamacyjnemi we względzie oznaczeń wielkości powierzchni lub czystego dochodu.

h) We względzie błędów w wykreśleniu na mapie.

§. 10.

Sprostowanie na mapie nastąpić ma, gdy wykreślenie położenia i postaci parcel na mapie nie zgadza się z rzeczywistymi stosunkami.

Zgodność księgi gruntowej z katastrem.

§. 11.

Kataster podatku gruntowego z jednej a księgi kolejni żelaznych, księgi górnicze, tudzież nowe księgi gruntowe (Landtafeln), założone na podstawie wypracowań regulacyi podatku gruntowego z drugiej strony, utrzymywać należy w ciągłej zgodności.

W tym celu zdarzające się zmiany we względzie ciala hipotecznego, oznaczenia pojedynczych przedmiotów i wykreślenia ich na mapie uwidocznione być mają tak w katastrze, jakotęż w księdze gruntowej.

Urzędy do utrzymywania ewidencji.

§. 12.

Przyjmowanie zmian, które zajdą i uwidocznianie ich w wypracowaniach katastru podatku gruntowego, uskuteczniają pod zwierzchniczym kierunkiem ministerstwa skarbu a pośrednim władz skarbowych krajowych, urzędnicy pomiarowi, technicznie wykształceni a do tego ustanowieni.

Współdziałanie władz i urzędów publicznych.

§. 13.

Władze publiczne i urzędy przyczyniać się mają do utrzymania zgodności wypracowań katalstralnych ze stosunkami rzeczywistymi, przez uwiadamianie urzędnika pomiarowego o wszelkich zmianach, o których się dowiedza.

Urzędnikowi pomiarowemu wydawać należy na żądanie potwierdzenia urzędowe co do zmian, aktami stwierdzonymi.

Szczególne współdziałanie władzy ksiąg gruntowych i urzędów podatkowych, określone jest w postanowieniach, poniżej zamieszczonych.

§. 14.

Gminy obowiązane są przeznaczyć bezpłatnie lokal, którego urzędnik pomiarowy potrzebować będzie do pertraktacji.

Nadto każdego czasu na żadanie urzędnika pomiarowego

1. dostarczyć mają podwodę za opłatą należyciści wymierzonej, z doliczeniem dodatku krajowego,

2. robotników i posłańców a w razie potrzeby łodzi z majtkami do ich obsługi za zwykłym miejscowości wynagrodzeniem dziennem, nakoniec sygnaliów, palików a według okoliczności materyału potrzebnego do zrobienia rozgraniczenia, po cenach miejscowych.

§. 15.

W tych przypadkach, w których na zasadzie ustawy niniejszej potrzebna jest interwencja przełożonego gminy lub jego zastępcy (reprezentanta wyłączonych obszarów dworskich) lub osób zaufanych, wszyscy ci nie mają prawa do żądania od skarbu wynagrodzenia.

II. Stwierdzenie zmian.

Ogólny obowiązek posiadaczy gruntów donoszenia o zmianach.

§. 16.

Posiadacze gruntów obowiązani są, jeżeli chcą uniknąć następstw szkodliwych, w dalszych rozdziałach wymienionych, donosić w przeciągu sześciu tygodni piśmiennie lub ustnie urzędowi podatkowemu lub urzędnikowi pomiarowemu o wszelkiej zmianie, której ulegnie ich posiadanie we względzie osoby posiadacza lub przedmiotu podatku gruntowego a mianowicie:

1. we względzie zmiany posiadania po dokonanem przeniesieniu posiadania;
2. we względzie zmiany w przedmiocie, gdy zajdzie wypadek, z którego wynika ubytek lub przyrost przedmiotu.

Obowiązkowi doniesienia w myśl ustępu 1 stanie się zadosyć, gdy w przeciągu czterech tygodni podana będzie prośba o zahipotekowanie, lub gdy w terminie ustawowym uczynione będzie doniesienie gwoli wymiaru opłat.

Doniesienie o takich w przedmiocie zmianach, które nastąpiły w skutek wydarzeń żywiołowych w czasie od dnia 1 stycznia 1881 aż do dnia, w którym ustawa niniejsza zacznie obowiązywać, uważa się za uczynione w czasie właściwym, gdy będzie uczynione w przeciągu sześciu tygodni od terminu, w którym ustawa niniejsza nabędzie mocy obowiązującej.

Przyjmowanie doniesień.

a) W urzędzie podatkowym.

§. 17.

Urząd podatkowy przyjmować ma doniesienia posiadaczy gruntów w każdym czasie, wszakże z zastrzeżeniem, że jeżeli tożsamości przedmiotów, o które chodzi, nie dowodzą już doniesienia lub dalsze szczegóły przez stronę podane lub tożsamość ich nie może być stwierdzona od razu z tej przyczyny, ponieważ potrzebne do tego mapy katastralne wziął ze sobą urzędnik pomiarowy, w chwili uczynienia doniesienia gdzieindziej zajęty, strona uwiadamiająca obowiązana jest stanąć ponownie przed urzędnikiem pomiarowym, jak tylko tenże przybędzie do gminy dla podjęcia dochodzeń lub do siedziby urzędu podatkowego w celu przyjmowania uwiadomień (§. 18).

b) Przez urzędnika pomiarowego.

§. 18

Urzędnik pomiarowy obowiązany jest przyjmować doniesienia właścicieli gruntów

- a) tak wtedy, gdy jest w gminie obecny, jakoteż
- b) podczas pobytu w siedzibie urzędu podatkowego, gdzie co trzeci miesiąc winien bawić najmniej trzy dni.

Tenże obowiązany jest zapowiadać przybycie swoje do gminy na dni ośm przedtem a swój pobyt w siedzibie urzędu podatkowego najmniej na miesiąc przedtem przez przełożonego właściwej gminy a w przypadku b) przez przełożonych wszystkich gmin urzędu podatkowego, za pomocą obwieszczenia, które ogłoszone być ma w sposób w miejscu używany.

Postępowanie celem stwierdzenia zmian.

a) W ogólności.

§. 19.

Na podstawie tych o zmianach doniesień, które nadjejdą do urzędu podatkowego lub do urzędnika powiatowego i na podstawie uwiadomień, otrzymanych od sądów księgi gruntowej, urzędów wymiaru należytości, jakoteż wszelkich innych władz i urzędów publicznych, urzędnik pomiarowy obowiązany jest podejmować corocznie w okresie letnim, to jest zwyczajnie w czasie od dnia 1 maja do końca października, w gminach okręgu, do którego jest przeznaczony, dochodzenie zmian już oznajmionych, lub które jeszcze będą mu doniesione podczas pobytu w tychże gminach albo które z urzędu spostrzeżone zostały. Dochodzenie

na miejscu ma być jednak zaniechane w tym przypadku, gdy wyjaśnienie otrzymać można przez przejrzenie ksiąg publicznych w sądzie utrzymywanych lub aktów urzędowych, w siedzibie urzędu podatkowego dostępnych, a żadne okoliczności nie wskazują tego, że od tego czasu zaszła ponowna zmiana w owym przedmiocie lub w osobie posiadacza.

Podejmując dochodzenie, wezwąć trzeba najprzód obwieszczeniem w §. 18 przewidzianem interesowanych posiadaczy gruntów, aby w dniu do tego wyznaczonym przybyli do kancelaryi gminnej i wykazali urzędnikowi pomiarowemu zmiany, które zaszły.

b) W szczególności co do zmian posiadania.

§. 20.

Gdy dokumentami publicznemi lub prywatnemi wykazana będzie zmiana posiadania, urzędnik pomiarowy winien istotne szczegóły tejże zanotować.

Gdy tak ustępujący jak wstępujący posiadacz oznajmuja ustnie zmianę posiadania, natenczas przy dokładnym opisaniu przedmiotów, co do których zachodzi zmiana posiadania i tytułu prawnego przeniesienia, należy im kazać podpisać te ich zeznania w akcie, który w skutek wszelkich takich oznajmień gminy ma być wygotowany.

Lecz, gdy staje tylko jedna ze stron i nie może okazać dokumentu, tyczącego się zmiany posiadania, lub gdy żadna strona nie jest obecna, chociaż zmiana posiadania jest powszechnie wiadoma, trzeba oraz przesłuchać przełożonego gminy lub następcę, którego on ustanowił i dwóch właścicieli gruntów z tej samej gminy, znających miejscowości i stosunków posiadania świadomych i ci podpisać mają zeznania w owym akcie, który będzie wygotowany we względzie rezultatów dochodzenia.

c) W szczególności co do komasacyi.

§. 21.

W razie powszechniej regulacji posiadania (komasacyi), potwierdzony plan nowego składu stanowi podstawę dalszych czynności urzędnika pomiarowego.

d) W szczególności co do zmian w przedmiocie.

§. 22.

Dochodzenia, tyczace się tych zmian w przedmiotach opodatkowania, których strony doniosły lub o których urzędnik pomiarowy dowiedział się skadnąd, lub nakoniec, które sam spostrzegł, czynić ma tenże urzędnik pomiarowy na miejscu, w obecności przełożonego gminy lub jego następcy (reprezentanta wyłączonego obszaru dworskiego) posiadaczy i dwóch bięgłych doradców poufnych z owejże gminy, których wybrać ma urzędnik pomiarowy.

Nieobecność posiadacza nie tamuje tej czynności urzędowej.

e) W szczególności co do działów gruntu.

§. 23.

W skutek doniesienia o działach gruntu uskutecznić trzeba pomiar zwykłnie na miejscu, na podstawie zeznań stron obecnych lub rozgraniczenia już dokonanego.

Gdy strony nie stają a nadto niema znaków granicznych, pomiar wykonać należy podług oznak działu w naturze widocznych albo podług szczegółów podanych w dokumentach lub podług zeznań sąsiadów rzeczy świadomych a w braku tychże, przez dwóch doradców poufnych i uskutecznić poprowadzenie linii działowej.

W przypadku tym uwiadomić należy interesowanych posiadaczy o uskutecznionym pomiarze za pośrednictwem przełożonego gminy, z tem dołożeniem, iż wynik tegoż przyjęty będzie za podstawę do uwidocznienia działu w wypracowaniach katastralnych i księgach gruntowych i że w takim razie, gdyby temu się sprzeciwiły, co w przeciagu dni 14 należałyby uczynić, nowy pomiar tylko na koszt sprzeciwiających się będzie uskuteczniony.

Urzędnik pomiarowy zaniechać ma pomiaru w razie takich działów gruntu:

- a) gdy chodzi o parcelę, której linie obwodowe tworzą albo kwadrat albo prostokąt, mający najwięcej 20 metrów szerokości a podział uskuteczniony być ma podług krotnych części parcelli;
- b) gdy strona składa plan geometryczny (sytuacyjny) przez technika prywatnego urzędownie upoważnionego, sporządzony i uwierzyteliony a w obu przypadkach [a) i b)] dopełnione są warunki przepisu, który w tej mierze wyda ministerstwo skarbu w porozumieniu z ministerstwem sprawiedliwości.

f) Przez rewizyę peryodyczną.

§. 24.

Najrzadziej co trzy lata urzędnik pomiarowy odbyć ma w okręgu, do którego jest przeznaczony, prócz czynności urzędowych, których w każdej z osobna gminie wymagają nadchodzące doniesienia, zupełną rewizyą stanu posiadania, w taki sposób, aby nie było żadnej takiej gminy w której, chociażby doniesienia o zmianach wcale od niej nie nadeszły, urzędnik pomiarowy nie rewidował zupełnie od lat trzech dokładności wiadomych szczegółów co do osób posiadaczy, jakoteż co do przedmiotów opodatkowaniu podlegających.

W razie potrzeby, odbyć się ma w tym celu obejście pól z przyzwaniem przełożonego gminy lub jego zastępcy (reprezentanta wyłączonego obszaru dworskiego) i dwóch posiadaczy gruntów z owejże gminy, znających miejscowości i stosunków posiadania świadomych, do czego właścicieli gruntów wezwać należy osobnem uwiadomieniem.

W toku tej rewizji urzędnik pomiarowy zwracać ma także uwagę na zmiany w przedmiotach i stwierdzić z urzędu, kiedy powstały.

Rewizye te rozpocząć należy w r. 1884.

g) We względzie czystego dochodu. — W razie zwiększenia się przedmiotów.

§. 25.

Czysty dochód z parcel, które przybyły przez zmianę w przedmiocie (§. 5, ustępy 3 i 4), oznaczony być ma na podstawie porównania.

Czysty dochód oznaczyć przeto należy podług jakości tych gruntów okalających, sąsiednich lub znajdujących się w pobliżu, które pod względem rodzaju uprawy i dobroci, uważane być mogą za takie same jak te, które przyrosły.

W razie zmiany granic gminy.

§. 26.

Gdy się zmieniają granice gminy, dla gruntów, które z jednej gminy mają być do drugiej przeniesione, należy zatrzymać te same kwoty czystego dochodu, które były preliminowane w wypracowaniach podatku gruntowego przed ich wyłączeniem.

W razie działu gruntów.

§. 27.

W razie działu gruntów, również czysty dochód ogólny, który przed działem przypadał na całą parcelę, nie może uledz zmianie.

Zwyczajnie więc podzielić go należy w stosunku wielkości powierzchni podzielonych części.

Atoli na żądanie jednego lub więcej interesowanych właścicieli gruntów, jeżeli podzielone części różnią się znacznie pod względem dobroci, rozłożyć ma urzędnik pomiarowy, ogólny dochód czysty stósownie do tych różnic dobroci, przyzwawszy przełożonego gminy lub jego zastępcę (reprezentanta wyłączonego obszaru dworskiego) i dwóch biegłych doradców poufnych z owejże gminy.

W razie komasacyi.

§. 28.

Jeżeli dokonane zostało połączenie gruntów (komasacyi), sumę czystego dochodu katastralnego, przypadającą na cały obszar gruntów komasacyi poddanych, rozłożyć należy na grunta wyrównawcze, (na nowym planie oznaczone), w tym samym stosunku, jaki zachodzi między wartością całego komasacyi poddanego obszaru gruntów, wziętą za podstawę przy układaniu planu komasacyi a wartością przyznaną owymże gruntom wyrównawczym.

§. 29.

Trwałe zmiany rodzaju uprawy, następujące w skutek komasacyi przez inny sposób gospodarki, zbadać należy w roku, który nastąpi bezpośrednio po wykonaniu planu komasacyi, przyzwawszy dwóch biegłych doradców poufnych, przyczem oznaczyć należy, jaka kwota z sumy czystego dochodu, którą cały grunt wyrównawczy miał według obliczenia przynosić, przypada na uprawne kawałki w obrębie granicy gruntu wyrównawczego położone, ze względem na ich rozległość, położenie i jakość ziemi, tudzież wszelkie inne okoliczności, wpływające na dochód czysty.

III. Uwolnienia od podatku.

Z powodu uprawy nieżytków.

§. 30.

Czasowe uwolnienia od podatku z powodu uprawy pustkowi lub ziemi nie produkcyjnej, przyznane §. 3 ustawy z dnia 21 maja 1869 (Dz. u. p. Nr. 88), stosowane będą do tych upraw, które uskutecznione zostały od dnia 1 stycznia

1881 z tem ograniczeniem, że w takim przypadku, jeśliby co do upraw, uskutecznionych aż do rewizji katastru, odbywającej się peryodycznie w myśl §fu 41 przerzeczonej ustawy, nie dało się wyśledzić niewatpliwie, kiedy uprawa została dokonana, trwanie uwolnienia od podatku liczyć się ma, począwszy od dnia 1 stycznia 1881.

Do upraw, uskutecznionych już przed dniem 1 stycznia 1881, stosowane będą uwolnienia od podatków, przyznane w dawniejszych systemach podatku gruntowego i w myśl rozporządzeń osobnych także gdy ustanowiona zacznie obowiązywać, jeszcze o tyle, o ile cd chwili uskutecznienia uprawy nie upłynął jeszcze okres czasowego uwolnienia od podatku, w dawniejszych przepisach ustanowiony.

Z powodu czasowego nieuprawiania.

§. 31.

Odpuszczenie podatku gruntowego (albo odpisanie tegoż) z powodu czasowego nieuprawiania w skutek nadzwyczajnych wydarzeń żywiołowych (§. 6), rozcierać się ma na taką ilość lat, jaka według stanu rzeczy, zbadanego u większości dotkniętych wypadkiem żywiołowym, posiadaczy gruntów obszaru spustoszonego a leżącego w obrębie gminy lub powiatu podatkowego, jest potrzebna, aby usunąć przyczyny braku dochodu i aby znowu zyskać dochód rolniczy.

Po nad te lata przyznane będzie nadto czasowe uwolnienie od podatku co do ról, łak, ogrodów i winnic na dwa lata, co do pastwisk na rok.

O ile uszkodzone zostały tylko części gruntów, odpuszczenie podatku ograniczone być ma tylko do kwoty podatku, przypadającej na część uszkodzoną.

§. 32.

Okoliczności, w myśl §fu 31 za podstawę służące, zbadać należy w sposób przepisany w §sie 22gim.

Odpuszczenie podatku zaczyna się liczyć od roku następującego, bezpośrednio po wydarzeniu żywiołowem.

Ale jeżeli za ów rok, w którym wypadek żywiołowy nastąpił, nie należy się ustawowe darowanie podatku z tytułu uszkodzenia plonu, ponieważ w czasie, gdy wypadek żywiołowy nastąpił, grunt ów nie był jeszcze rolniczo uprawiony lub nie był przeznaczony na użytk rolniczy, także i ten rok zaliczyć należy do odpuszczenia podatku.

Po upływie odpuszczenia podatku, czysty dochód z gruntów, od których go odpuszczono, policzyć trzeba znowu w tej samej kwocie, która dla nich była podana w wypracowaniach podatku gruntowego.

Warunek uzyskania czasowego uwolnienia od podatku.

§. 33.

Celem uzyskania czasowego uwolnienia od podatku, trzeba uczynić doniesienie do Władzy administracyjnej powiatowej lub do urzędu podatkowego w przeciągu czterech tygodni po uskuteczeniu uprawieniu (§. 30) lub po wydarzeniu żywiołowem (§. 31).

Przekroczenie tego terminu pociąga za sobą takie szkodliwe następstwo, że uwolnienie od podatku lub odpuszczenie tegoż, dopiero począwszy od roku po przyszłym następującego, licząc od dnia doniesienia a w przypadkach wzmiankowanych w ustępie 3im §fu 32go od roku, który nastąpi po doniesieniu, za pozostały okres będzie przyznane a jeżeli tymczasem okres uwolnienia od podatku lub odpuszczenia podatku upłynął, będzie odmawiane.

Orzekanie co do czasowego uwalniania od podatku i odpuszczania podatku należy do Władzy skarbowej krajowej a od jej orzeczeń odwołać się można do ministerstwa skarbu.

IV. Uwidocznienie zmian.

§. 34.

W wypracowaniach katastralnych urzędnicy pomiarowi uwidocznić mają zbadane zmiany albo stanowczo albo tymczasowo.

Uwidocznienie stanowcze.

a) W ogólności.

§. 35.

Uwidocznienie stanowcze wykonać należy:

1. co do zarządzonych przez Władzę administracyjną zmian w granicach gmin podatkowych;

2. co do wykrytych omyłek pisarskich i rachunkowych, tudzież co do niekladności w wykreśleniu na mapie z ograniczeniem wzmiankowanem w ostatnim ustępie §fu 8go;

3. co do stwierdzonych trwałych zmian w przedmiocie, po zasięgnięciu wprzód decyzyi Władzy skarbowej krajowej we względzie czasowego uwolnienia od podatku (§. 33);

4. co do tych zmian w osobie posiadacza, we względzie których

a) zmiana posiadania wykazana jest dokumentami publicznemi lub prywatnemi i Władza administracyjna lub sądowa dała już pozwolenie, jeżeli do prawomocnego przeniesienia posiadania było potrzebne; albo

b) uskuteczniona została w księdze gruntowej zmiana wpisu a Sąd księgi gruntowej już o tem doniósł.

b) W szczególności co do tych gmin, w których nie istnieją nowe księgi gruntowe.

§. 36.

Co do tych gmin, w których nie istnieją nowe księgi gruntowe, wykonane być ma w wypracowaniach katastralnych stanowcze uwidocznienie zmian posiadania także w przypadkach wzmiankowanych w ustępach 2 i 3 §fu 20go.

Atoli w przypadkach tych, jeżeli do prawomocnego przeniesienia własności potrzebne jest pozwolenie Władzy administracyjnej lub sądowej, czekać trzeba póki nie nadjejdzie.

Lecz jeżeli zmiana w osobie posiadaczyc stwierdzona została tylko sposobem wzmiankowanym w ustępie 3im §fu 20go, trzeba nadto wprzody za pośrednictwem przełożonego gminy uwiadomić interesowanych o zamierzonem uwidocznieniu, z tem dołożeniem, iż im wolno w przeciągu dni czternastu wniesć do

urzędnika pomiarowego lub do urzędu podatkowego piśmienne sprzeciwienie się temu, inaczej bowiem na podstawie dowodu, jako ich uwiadomiono, uwidocznienie zmiany posiadania będzie po upływie terminu rekursowego wykonane.

§. 37.

Gdy sprzeciwienie się takie zostanie wniesione i przyjęty stan rzeczy zachwieje, natenczas wykonanie uwidocznienia zostawić należy tymczasowo w zawieszeniu a urzędnik pomiarowy winien za pierwszą bytnością w owejże gminie przesłuchać osoby, mogące rzecz wyjaśnić.

Jeżeli sprzeciwienia się strony nie można tym sposobem odeprzeć, zaniesiona będzie zmiana wpisu w katastrze dopóty, dopóki jedna ze stron nie złoży dowodu co do zmiany posiadania.

- c) W szczególności co do czasowych zmian w przedmiocie i trwałych zmian w uprawie.

§. 38.

Czasowe zmiany w przedmiocie, jakotęż trwałe zmiany uprawy, trzeba tylko zanotować w zapisach a to, pierwsze dla stwierdzenia prawa do czasowego uwolnienia od podatku a ostatnie dla wzięcia ich w swoim czasie na uwagę podczas rewizji wypracowania podatku gruntowego.

- d) Dalsze postępowanie urzędu podatkowego.

§. 39.

Urząd podatkowy, otrzymawszy od urzędnika pomiarowego wywód wszystkich zbadanych zmian z należącemi do niego załączkami, jakotęż zapiski stwierdzonych czasowych zmian w przedmiocie, winien zmiany według niego już uwidocznione uwzględnić przy rozkładzie podatku na rok następny i według okoliczności uskutecznić dodatkowe przepisanie, przypisanie lub odpisanie według postanowień niżej zamieszczonych.

Atoli co się tyczy czasowych zmian w przedmiocie, trzeba wprzód zasięgnąć decyzji Władzy skarbowej krajowej we względzie uwolnienia od podatku (§. 33).

- e) Postępowanie szczególne co do tych gmin, w których nowe księgi gruntowe już są zaprowadzone.

§. 40.

Do osiągnięcia i utrzymania zgodności między księgiem gruntowym a katem (§. 11) służy przedewszystkiem uwiadomienia, nadchodzące do urzędu podatkowego (urzędu wymiaru należytości) od Sądu księgi gruntowej.

§. 41.

Urząd podatkowy (urząd wymiaru należytości), winien poczynić na podstawie tych uwiadomień zapiski potrzebne do wymierzenia należytości a następnie oddać uwiadomienie Sądowi księgi gruntowej urzędnikowi pomiarowemu.

Ten ostatni postąpić ma z niem według przepisu §fu 19go.

§. 42.

Nawzajem Sąd księgi gruntowej uwiadomiany ma być niezwłocznie za pośrednictwem urzędu podatkowego o zmianach, stwierdzonych przez urzędnika

pomiarowego, o ile co się ich tyczy, nie nadeszły już zgodne doniesienia od Sądu księgi gruntowej.

Urząd podatkowy winien jednak wprzódy poczynić zapiski zmian uwidocznionych na tej podstawie w wypracowaniach katastralnych a potrzebne do dopełnienia obowiązku opłaty i do rozłożenia podatku.

§. 43.

Sąd księgi gruntowej badać będzie uwiadomienia te pod względem ich zgodności z wpisami, znajdującymi się w księdze gruntowej.

Jeżeli się okaże, iż nie zgadzają się z temi wpisami stanowiącemi przedmiot karty stanu majątkowego, które tyczą się rozległości ciala hipotecznego, oznaczenia parcel, jakoteż wykreślenia na mapie, Sąd księgi gruntowej postąpi sobie w myśl ustaw o zakładaniu ksiąg gruntowych i przepisów wykonawczych do tychże ustaw wydanych.

Gdy zaś z doniesienia urzędnika pomiarowego, Sąd księgi gruntowej dowie się, że zaniedbano wpisania do księgi gruntowej prawa rzecznego, na którym opiera się osobisty obowiązek płacenia podatku gruntowego, natenczas Sąd księgi gruntowej wytoczyć ma postępowanie przepisane ustawą z dnia 23 maja 1883 (Dz. u. p. Nr. 82).

§. 44.

O wyniku badania, jakoteż dalszego postępowania, gdyby toczyć się miało, trzeba nawet wtedy, gdy się wpisu w księdze gruntowej nie zmienia, uwiadomić urząd podatkowy, który zakomunikuje go urzędnikowi pomiarowemu.

Gdyby się okazała niezgodność księgi gruntowej z stanowczem wpisaniem w wypracowaniach katastralnych co do osoby posiadacza, wymaganie podatku wystosować należy i w takim razie do rzeczywistego posiadacza.

W wypracowaniu katastralnym zapisać jednak trzeba także i nazwisko owej osoby, która w księdze gruntowej zapisana jest jako posiadacz.

Uwidocznienie tymczasowe.

§. 45.

Tymczasowe uwidocznienie zmian uskuteczniać należy wtedy, gdy stanowczego nie można wykonać w terminach, wyznaczonych do tego w ustawie niniejszej:

1. z powodu, iż potrzebne są pomiary wielkich rozległości (np. w razie budowy nowych kolei żelaznych);
2. z powodu, iż do prawomocnego przeniesienia posiadania potrzebne jest zezwolenie Władzy administracyjnej lub sądowej (§. 35, l. 4, lit. a), §. 36, ustęp 2);
3. z powodu, iż od Sądu księgi gruntowej nie nadeszło uwiadomienie (§. 44).

W szczególności co do zmian z powodu budowy nowych kolej żelaznych.

§. 46.

Do uskutecznienia tymczasowego uwidocznienia zmian posiadania, nastęjących w większym rozmiarze, gdy się budują kolejy żelazne, zarząd kolej, który się buduje, sporządzić ma tablice działowe parcel lub części tychże, wziętych

w posiadanie na cele kolei i stale wykupionych, dać je także interesowanym posiadaczom gruntów do podpisania i przesyłać urzędnikowi pomiarowemu odpowiedniego okręgu.

Urzędnik pomiarowy sporządzić ma według nich wykaz tymczasowy zmian i oddać urzędowi podatkowemu do uwzględnienia przy rozkładaniu podatku.

§. 47.

Gdy ze zmianami posiadania łączą się oraz zmiany w przedmiocie opodatkowanym (zniesienie istniejących lub otwarcie nowych dróg publicznych itp.) i będą złożone dostateczne dowody, na podstawie których możnaby przynajmniej w przybliżeniu oznaczyć nastającą zmianę w przedmiocie i tejże rozciągłość, wtedy trzeba także obliczyć tymczasowo, z zastrzeżeniem wyrównania po stanowczem uwidoczenieniu, przyrost lub ubytek czystego dochodu, tudzież podatku od tych przedmiotów, w których zaszła zmiana.

Jeżeli zaś dowodów takich niema, cały podatek gruntowy, dotąd pobierany, rozłożyć należy na nowych posiadaczy, obliczenie zaś przyrostów i ubytków w czystym dochodzie, jakoteż podatku gruntowego nastąpi dopiero po stanowczem uwidoczenieniu.

§. 48.

Uwidoczenienie stanowcze nastąpi na podstawie planów wykupu gruntów, wykazów powierzchni, tudzież orzeczeń, tyczących się wywłaszczenia i wszelkich innych dokumentów, które zarządy kolejowe mają przedstawić, w razie potrzeby po poprzedniem wymierzeniu lub zbadaniu na miejscu przez urzędnika pomiarowego.

Co do wszelkich innych uwidoczeń tymczasowych.

§. 49.

Postępowania, przepisanego w §§. 46 i 47 trzymać się należy we wszystkich innych przypadkach uwidoczniania tymczasowego, z tą różnicą, że w tychże Tablicę działową następuje oznajmienie, które obie strony interesowane winny podpisać, lub badanie podjęte z urzędu.

Gdy Władza administracyjna lub sądowa wyda zaledające orzeczenie (§. 35, l. 4, lit. a), §. 36, ustęp 2), pozwalające na zmianę posiadania lub gdy nadajdzie uwiadomienie od Sądu księgi gruntowej (§. 44), wtedy, albo uskutecznić należy uwidoczenienie stanowcze, albo w razie, jeżeli zmiana posiadania musiała być cośnięta a przeto wpis w księdze gruntowej nie mógł być uskuteczniony, sprowadzić także uwidoczenienie tymczasowe do pierwotnego stanu.

V. Uwzględnienie zmian przy rozkładaniu podatku.

§. 50.

Przy rozkładaniu podatku uwzględnić należy zmiany zwyczajnie od roku, który nastąpi po oznajmieniu lub podjęciem z urzędu zbadaniu.

Atoli co do uwidoczeń, które wykonane być mają na podstawie oznajmień, potrzebną jest rzeczą, aby oznajmienia poczynione były najpóźniej do końca marca albo przy sposobności pobytu urzędnika pomiarowego w gminie.

Zmiany, które w późniejszym czasie będą oznajmione, mogą być uwzględnione przy rozkładaniu podatku, przypadającego na rok, który nastąpi po oznajmieniu tylko wtedy

1. gdy zmiana posiadania rozciąga się na całą posiadłość lub całe parcele a tożsamość przedmiotów może być stwierdzona na podstawie map katastralnych bez badania miejscowości, albo

2. gdy zmiana posiadania rozciąga się wprawdzie na części parcel ale złożono szkic działu wygotowany i uwierzytelny podług przepisów katastralnych przez upoważnionego technika prywatnego.

Z powodu tych zmian, w przedmiocie z których wynika zmniejszenie się podatku, które jednak nie mogły już być badane na miejscu w roku, w którym o nich doniesiono, odpisany będzie podatek później, od roku, który nastąpi po oznajmieniu.

Z powodu tych zmian w przedmiocie, z których wynika wzrost podatku, przepisywać należy podatek od roku, który nastąpi po zmianie w przedmiocie.

Wyjmują się tylko przestrzenic, uważane za budowlane, co do których trzymać się należy przepisów podanych niżej w § 51ym.

Gdy przedmioty zmienione podlegają uwolnieniu od podatku podług §. 30 lub §. 33, termin, w którym podatek ma być wzięty na przepis, schodzi się z terminem, w którym upływa uwolnienie od podatku.

§. 51.

Grunty, które w wypracowaniu katastralnym zapisane są jako ziemia urodzajna, lecz wzięte są pod budynki, uwolnić należy od podatku gruntowego i uważać za przestrzeń budowlaną dopiero od tego czasu, gdy podatek budynkowy będzie wzięty na przepis.

Jeżeli w myśl przepisów o podatku budynkowym opodatkowanie nie następuje, podatek gruntowy odpisać należy od roku, który nastąpi po skończeniu budynku.

Gdy zaś przestrzenie uważane za budowlane, zwrócone będą produkcji pierwotnej, nałożyć należy na nie podatek gruntowy od tego czasu, w którym podatek budynkowy przestanie na nich ciążyć, a jeżeli stósownie do istniejących przepisów o podatku budynkowym tenże nie był wzięty na przepis, od owego czasu, od którego poczyna się obrócenie gruntu do uprawy rolniczej.

§. 52.

Przepis artykułu II ustawy z dnia 28 marca 1880 (Dz. u. p. Nr. 34) nie będzie stosowany do tych podwyższeń podatku, które wynikają jedynie z uwidocznień wykonanych dla utrzymania zmian w ewidencji na zasadzie §. 5, l. 3 i 4, tudzież §§. 8, 9, 27, 28 i 29 ustawy niniejszej.

§. 53.

Aż do przeniesienia podatku na kogo innego w skutek uwidocznień wykonanych dla utrzymania zmian w ewidencji, za opłatę podatku gruntowego odpowiedzialny jest osobiście posiadacz zapisany w katastrze podatku gruntowego.

We względzie dochodzenia roszczeń z odpowiedzialności rzeczowej, zatrzymują moc swoje dotychczasowe przepisy ustawowe.

VI. Należytości za czynności urzędowe potrzebne do utrzymywania ewidencji.

Taryfa I i II.

§. 54.

Za czynności urzędowe, potrzebne do utrzymania ewidencji a tyczące się przeniesienia posiadania, opłacić trzeba należność, która stanowi dochód skarbowy i ma być wymierzona podług dołączonych taryf I lub II stósownie do tego, czy pomiar był lub nie był potrzebny.

Jeżeli działały gruntów nie wymagają pomiaru z tej przyczyny, ponieważ złożono plany geometryczne (sytuacyjne), wygotowane i uwierzytelnione w myśl §fu 23go przez technika prywatnego urzędownie upoważnionego, zastosować trzeba do nich taryfę I.

Gdy cała posiadłość lub całe parcele przechodzą na kogo innego, należność opłaca sam nabywca.

W razie działa gruntów, wszyscy nabywcy składają się na opłatę w stosunku całkowitej powierzchni (lub całego czystego dochodu) udziałów przypadających każdemu z nich.

Przeniesienie własności w skutek wywłaszczenia ze względów publicznych lub w skutek ogólnej regulacji posiadania (komasacyi) dokonywane być ma bezpłatnie.

Opłatę wymierza urząd podatkowy na podstawie uwiadomienia otrzymanego od urzędnika pomiarowego, sciągnąc zaś ją należy jednocześnie z podatkiem gruntowym.

VII. Postępowanie rekursowe.

§. 55.

Przeciwko wynikowi pomiaru, obliczenia czystego dochodu i wymierzenia podatku uskutecznionego na mocy przepisów o utrzymywaniu ewidencji można odwołać się stósownie do przepisów ustawy z dnia 19 marca 1876 (Dz. u. p. Nr. 28).

We względzie rekursów takich, które nie mają skutku odwłocznego, decyduje stanowczo Władza skarbową krajową.

VIII. Ułatwienia w opłacie stępli i należytości.

§. 56.

Podania, tyczące się nastających zmian, stósownie do ustawy niniejszej wniesione, jakież akta ku ich stwierdzeniu, przez urzędnika pomiarowego spisane i rekursy powyżej w §. 55 wzmiarkowane, uwalnia się od stępli i opłat.

Do czynności prawnych i przeniesień majątku, aktem takim stwierdzonych, stósowane będą przepisy ogólne obowiązujących ustaw i rozporządzeń o należytościach stęplowych i bezpośrednich.

Co do tych przeniesień posiadania, względnie których dokument nie został wygotowany, należy w tym przypadku, jeżeli doniesienie o zmianie jest uczyzione najpóźniej podczas najbliższej, która po dniu przeniesienia nastąpi, obecności urzędnika pomiarowego w gminie, zaniechać wzięcia na przepis podwyższenia opłaty, któreby według ustaw o należytościach przypadało, nawet wtedy, gdyby tymczasem urząd do wymiaru należytości ustanowiony, otrzymał skadinąć wiadomość o dokonaniu aktu prawnego.

IX. Kary porządkowe.

§. 57.

Za nieusprawiedliwione niestawiennictwo wezwanego lub jego zastępcy do urzędowej czynności urzędnika pomiarowego, względnie której wezwanie było w czasie właściwym do osoby wydane, nałożyć ma urzędnik pomiarowy karę pieniężną w kwocie 1 zł.

Kary te porządkowe składać należy w urzędzie podatkowym, któremu do tego celu urzędnik pomiarowy ma asygnację kary pieniężnej doręczyć a w razie potrzeby ściągane będą przez egzekucję tak samo jak podatki rządowe.

Kary pieniężne wpływają mają do funduszu ubogich dotyczącej gminy.

X. Ogólne prawo przeglądania map katastralnych i wypracowań odnoszących się do utrzymywania ewidencji.

§. 58.

Mapy katastralne i wypracowania odnoszące się do utrzymywania ewidencji, przeglądać może każdy w urzędzie podatkowym lub gdyby owe wypracowania miał z sobą urzędnik pomiarowy, gdzieindziej zatrudniony, u tegoż urzędnika.

Ktoby potrzebował kopij map lub odpisów jakichkolwiek wypracowań, dostać ich może po zamówieniu w urzędzie podatkowym lub w archiwie map za opłatą należytości taryfowych, które przez ministerstwo skarbu co jakiś czas będą ustanawiane i w lokalu urzędzie podatkowego na widok publiczny wywieszane.

XI. Termin, od którego ustawa obowiązuje.

§. 59.

Ustawa niniejsza, uchylająca wszelkie z nią niezgodne przepisy o utrzymywaniu katastru, nabywa moc od dnia ogłoszenia.

XII. Postanowienia wykonawcze.

§. 60.

Wykonanie ustawy niniejszej porucza się Ministrom skarbu i sprawiedliwości.

Wiedeń, dnia 23 maja 1883.

Franciszek Józef r. w.

Taaffe r. w.

Prażak r. w.

Dunajewski r. w.

Taryfa I

do obliczania należytości za przepisanie katastralne.

Należytość za przepisanie katastralne oblicza się:

- a) za przeniesienie całego posiadania, będącego przedmiotem jednego arkusza posiadania grunتو-wego w kwocie stałej 10 c.;
- b) za przeniesienie pojedynczych całych parcel od czystego dochodu wszystkich parcel mocą jednego aktu nabycia na nowego posiadacza przechodzących, a mianowicie:

aż do 10 zł. włącznie w kwocie — zł. 5 c.

wynoszącego więcej niż	10 zł.	"	"	20	"	"	"	"	—	"	10	"
"	"	"	"	20	"	"	"	"	—	"	15	"
"	"	"	"	30	"	"	"	"	—	"	20	"
"	"	"	"	40	"	"	"	"	—	"	30	"
"	"	"	"	60	"	"	"	"	—	"	40	"
"	"	"	"	80	"	"	"	"	—	"	50	"
"	"	"	"	100	"	"	"	"	—	"	65	"
"	"	"	"	160	"	"	"	"	—	"	80	"
"	"	"	"	220	"	"	"	"	—	"	95	"
"	"	"	"	280	"	"	"	"	—	"	10	"
"	"	"	"	340	"	"	"	"	—	"	25	"
"	"	"	"	400	"	"	"	"	—	"	40	"
"	"	"	"	600	"	"	"	"	—	"	—	"

i tak dalej od każdych 200 zł. o 15 c. więcej, licząc pozostałość mniej niż 200 zł. wynoszącą, za całe 200 zł.

Taryfa II

do obliczania należytości za pomiar.

Należytość za pomiar oblicza się
gdy powierzchnia ma

więcej niż	30 arów	aż do	30 arów włącznie w kwocie			— zł. 40 c.
			100	250	500	
" "	100	" "	250	" "	" "	— " 50 "
" "	250	" "	500	" "	" "	— " 60 "
" "	500	" "	750	" "	" "	— " 70 "
" "	750	" "	1.000	" "	" "	— " 80 "
" "	1.000	" "	1.250	" "	" "	1 " — "
" "	1.250	" "	1.500	" "	" "	1 " 20 "
" "	1.500	" "	1.750	" "	" "	1 " 40 "
" "	1.750	" "	2.000	" "	" "	1 " 60 "
" "	2.000	" "	2.250	" "	" "	2 " — "
" "	2.250	" "	2.500	" "	" "	2 " 20 "
" "	2.500	" "	2.750	" "	" "	2 " 40 "
" "	2.750	" "	3.000	" "	" "	2 " 60 "
" "	3.000	" "	3.250	" "	" "	2 " 80 "
" "	3.250	" "	3.500	" "	" "	3 " — "
" "	3.500	" "	3.750	" "	" "	3 " 20 "
" "	3.750	" "	4.000	" "	" "	3 " 40 "
" "	4.000	" "	4.250	" "	" "	3 " 60 "
" "	4.250	" "	4.500	" "	" "	3 " 80 "
" "	4.500	" "	4.750	" "	" "	4 " — "
" "	4.750	" "	5.000	" "	" "	4 " 20 "
" "	5.000	" "	5.500	" "	" "	4 " 40 "
" "	5.500	" "	6.000	" "	" "	4 " 60 "
" "	6.000	" "	6.500	" "	" "	4 " 80 "
" "	6.500	" "	7.000	" "	" "	5 " — "
" "	7.000	" "	7.500	" "	" "	5 " 20 "
" "	7.500	" "	8.000	" "	" "	5 " 40 "
" "	8.000	" "	8.500	" "	" "	5 " 60 "
" "	8.500	" "	9.000	" "	" "	5 " 80 "
" "	9.000	" "	9.500	" "	" "	6 " — "
" "	9.500	" "	10.000	" "	" "	6 " 20 "
" "	10.000	" "	11.000	" "	" "	6 " 40 "
" "	11.000	" "	12.000	" "	" "	6 " 60 "
" "	12.000	" "	13.000	" "	" "	6 " 80 "
" "	13.000	" "	14.000	" "	" "	7 " — "
" "	14.000	" "	15.000	" "	" "	7 " 20 "
" "	15.000	" "	16.000	" "	" "	7 " 40 "
" "	16.000	" "	17.000	" "	" "	7 " 60 "
" "	17.000	" "	18.000	" "	" "	7 " 80 "
" "	18.000	" "	19.000	" "	" "	8 " — "
" "	19.000	" "	20.000	" "	" "	8 " 20 "
" "	20.000	" "	22.000	" "	" "	8 " 40 "

i tak dalej od každych 2.000 arów o 20 c. więcej, licząc pozostałość, mniej niż 2.000 arów wynoszącą, za całe 2.000 arów.

Jeżeli stósownie do §. 23 urzędnik pomiarowy zrobił rozgraniczenie, doliczać należy do powyższych pozycji taryfowych dodatek po 20 od sta.

Oprócz tego nabywający posiadłość gruntową, ponosi koszt dostarczenia materyalu do zrobienia rozgraniczenia.

Treść.

I. Przepisy ogólne.

- §. 1. Cel ewidencyi.
- §. 2. Przedmiot ewidencyi.
- W ogólności.
- W szczególności.
- §. 3. a) We względzie zmian w rozciągłości gminy podatkowej.
- 4. b) We względzie zmian w osobie posiadacza.
- 5. c) We względzie trwałych zmian w przedmiocie.
- 6. d) We względzie czasowej zmiany w przedmiotach.
- 7. e) We względzie trwałych zmian uprawy.
- 8. f) We względzie omyłek pisarskich.
- 9. g) We względzie błędów rachunkowych.
- 10. h) We względzie błędów w wykreśleniu na mapie.
- §. 11. Zgodność księgi gruntowej z katastem.
- §. 12. Urzędy do utrzymywania ewidencyi.
- §. 13—15. Współdziałanie władz i urzędów publicznych.

II. Stwierdzenie zmian.

- §. 16. Ogólny obowiązek posiadaczy gruntów donoszenia o zmianach.
Przyjmowanie doniesień.
- §. 17. a) W urzędzie podatkowym.
- §. 18. b) Przez urzędnika pomiarowego.
Postępowanie celem stwierdzenia zmian.
- §. 19. a) W ogólności.
- 20. b) W szczególności co do zmian posiadania.
- 21. c) W szczególności co do komasacyi.
- 22. d) W szczególności co do zmian w przedmiocie.
- 23. e) W szczególności co do działów gruntu.
- 24. f) Przez rewizyę perydyczną.
- 25. g) We względzie czystego dochodu. — W razie zwiększenia się przedmiotów.
- 26. W razie zmiany granic gminy.
- 27. W razie działu gruntów.
- §. 28, 29. W razie komasacyi.

III. Uwolnienia od podatku.

- §. 30. Z powodu uprawy nieżytków.
- §§. 31, 32. Z powodu czasowego nieuprawiania.
- §. 33. Warunek uzyskania czasowego uwolnienia od podatku.

IV. §. 34. Uwidocznienie zmian.

- §. 35. Uwidocznienie stanowcze.
 - a) W ogólności.
 - §§. 36, 37. b) W szczególności co do tych gmin, w których nie istnieją nowe księgi gruntowe.
 - §. 38. c) W szczególności co do czasowych zmian w przedmiocie i trwałych zmian w uprawie.
 - §. 39. d) Dalsze postępowanie urzędu podatkowego.
 - §§. 40—44. e) Postępowanie szczególnne co do tych gmin, w których nowe księgi gruntowe jnż są zapro wadzone.
- §. 45. Uwidocznienie tymczasowe.
- §§. 46—48. W szczególności co do zmian, z powodu budowy uowych kolei żelaznych.
- §. 49. Co do wszelkich innych uwidocznień tymczasowych.

V. §§. 50—53. Uwzględnienie zmian przy rozkładaniu podatku.

VI. §§. 54. Należności za czynności urzędowe potrzebne do utrzymywania ewidencyi.

VII. §§. 55. Postępowanie rekursowe.

VIII. §§. 56. Ułatwienia w opłacie stępli i należności.

IX. §§. 57. Kary porządkowe.

X. §§. 58. Ogólne prawo przeglądania map katastralnych i wypracowań odnoszących się do utrzymywania ewidencyi.

XI. §§. 59. Termin, od którego ustawa obowiązuje.

XII. §§. 60. Postanowienia wykonawcze.

Skorowidz.

<p>Akta prawne. §§. 4, 20.
 Arkusz posiadania. §. 1.
 Bagna. §. 5.
 Budowlana parcela. §§. 5, 51.
 Cel utrzymywania w ewidencji. §. 1.
 Cmentarze. §. 5.
 Czysty dochód. §§. 25, 26, 27, 28, 32.
 Doniesienia o zmianach. §§. 16, 17, 18.
 Drogi. §§. 5, 8.
 Działki gruntu. §§. 4, 23, 27, 54.
 Dziedzińce. §. 5.
 Fundusz ubogich. §. 57.
 Gminy. §§. 14, 15.
 Jeziora. §. 5.
 Kary. §. 57.
 Katastralna gmina, ob. podatkowa gmina.
 Kolei żelaznych księgi. §. 11.
 Kolei żelaznej budowa, tymczasowe uwidocznienie zmian. §§. 46, 47, 48.
 Komasacya. §§. 4, 21, 28, 29.
 Koszta pomiaru. §. 23.
 Księgi gruntowe. §§. 11, 36, 40.
 Księgi gruntowej sąd. §§. 13, 35, 40, 42, 43, 44.
 Majątku przeniesienie. §§. 4, 56.
 Mapy, ich sprostowanie. §§. 10, 35.
 Mapy (plany działów). §. 23.
 Mapy, sprzedaż. §. 58.
 Mocy obowiązującej nabycie. §. 59.
 Morska sól. §. 5.
 Morze, zalew. §. 5.
 Należytości za utrzymywanie w ewidencji. §. 54.
 Obwieszczenie. §§. 18, 19, 24.
 Odpisy wypracowań katastralnych. §. 58.
 Odpowiedzialność za podatek. §. 53.
 Parcele. §§. 4, 5.
 Pisarskie błędy. §§. 8, 35.
 Place. §. 5.
 Podatki, uwolnienia od nich. §§. 30, 31, 32, 33.
 Podatki, wzięcie na przepis lub odpisanie. §§. 39, 50, 52.
 Podatkowa gmina. §§. 1, 26, 35.
 Podatkowe zmiany w rozciągliłości. §§. 2, 3.</p> | <p>Podatkowe urzędy, §§. 13, 17, 36, 39, 40, 41, 42, 54, 58.
 Pomiarowy urzędnik. §§. 12, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 34, 36, 44, 54, 57.
 Porównanie. §. 25.
 Posiadacz rzeczywisty. §§. 1, 4.
 Posiadacz, zmiana w osobie. §§. 2, 4, 20, 35, 36, 37, 50, 54.
 Posiadłość. §. 4.
 Poufni doradcy. §§. 15, 20, 22, 23, 24, 27, 29, 32.
 Przedmiot utrzymywania w ewidencji. §. 2.
 Przedmiot, zmiany w nim. §. 2.
 " " " " trwałe. §§. 5, 25, 35, 47, 50.
 " " " " czasowe. §§. 6, 38, 39.
 Przeglądanie wypracowań katastralnych. §. 58.
 Przymulenia. §. 5.
 Publiczna własność. §. 8.
 Rachunkowe błędy. §§. 9, 35.
 Rekurs. §. 55.
 Rewizja. §. 24.
 Rozgraniczenie. §. 23.
 Rzeki i strumienie, gruntu na nie użycie. §. 5.
 Rzeki, zmiany w ich biegu. §. 5.
 Stawy. §. 5.
 Stępnie i należytości, ułatwienia. §. 56.
 Terminy. §§. 16, 33, 36.
 Trzęsienie ziemi. §. 5.
 Uprawa niezytków. §. 5.
 Urzędy do utrzymywania ewidencji. §. 12.
 Urzędy, publiczne współdziałanie. §. 13.
 Uwidocznienie zmian. §§. 34—49.
 " stanowcze. §§. 34—44.
 " tymczasowe. §§. 45—49.
 Wodociągi i kanały. §. 5.
 Wykonanie ustawy. §. 58.
 Wymulenia. §. 5.
 Wypracowania regulacji podatku gruntowego. §§. 1, 2, 58.
 Zmiany rodzaju uprawy. §§. 7, 29, 38.
 Zywiotowe wydarzenia. §. 5.</p> |
|---|--|
-

84.**Ustawa z dnia 23 maja 1883,**

regulująca dochody w czasie czynnej służby urzędników do utrzymywania w ewidencji katastru podatku gruntowego, tudzież roszczenia do emerytur na zasadzie dotychczasowej służby przy katastrze.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanowiłem i stanowię co następuje:

Artykuł I.

Funkcyonariusze, pełniący obowiązki przy utrzymywaniu w ewidencji katastru podatku gruntowego na zasadzie ustawy z dnia 23 maja 1883 (Dz. u. p. Nr. 83) są urzędnikami rządowymi czynnymi, do których stosuje się ustawa z dnia 15 kwietnia 1873 (Dz. u. p. Nr. 47) o urządzeniu płac urzędników rządowych czynnych.

Artykuł II.

Organizm tych urzędników podzielić należy na następujące kategorie:
Inspektorowie starsi I klasy do utrzymywania ewidencji w VII klasie stopnia służbowego.

Inspektorowie starsi II klasy do utrzymywania ewidencji w VIII klasie stopnia służbowego.

Inspektorowie do utrzymywania ewidencji w IX klasie stopnia służbowego.

Geometrzy starsi do utrzymywania ewidencji w IX klasie stopnia służbowego.

Geometrzy I klasy do utrzymywania ewidencji w X klasie stopnia służbowego.

Geometrzy II klasy do utrzymywania ewidencji w XI klasie stopnia służbowego.

Elewi do utrzymywania ewidencji.

Artykuł III.

Urzędnicy do utrzymywania ewidencji pobierają, dopóki trwać będą czynności służbowe poza obrębem siedziby, atoli w obrębie kraju koronnego, dla którego zostali ustanowieni, płace dzienne w wymiarze ograniczonym, a mianowicie:

dla VII klasy stopnia służbowego w kwocie 4 zł. 50 c.

"	VIII	"	"	"	"	"	3	"	50	"
---	------	---	---	---	---	---	---	---	----	---

"	IX	"	"	"	"	"	3	"	—	"
---	----	---	---	---	---	---	---	---	---	---

"	X i XI	"	"	"	"	"	2	"	50	"
---	--------	---	---	---	---	---	---	---	----	---

Za podróże służbowe poza obrębem kraju koronnego mają prawo do dyet normalnych.

Podróżne i przesiedlne pobierać będą według przepisów istniejących dla urzędników rządowych, z tym jedynym wyjątkiem, że, o ile nie mogą używać kolej żelaznych lub statków parowych, zamiast opłat pocztowych lub milowego, należy się im jedynie wynagrodzenie za podwodę, łącznie z dodatkiem z funduszu krajowego.

Elewi do utrzymywania ewidencji zostają we względzie podróży i przesiedleń na równi z urzędnikami do utrzymywania ewidencji XI klasy stopnia służbowego.

Artykuł IV.

Czas wysłużony bez przerwy przy stworzeniu stałego (powszechnego) katastru podatku gruntowego lub przy tymczasowem urządzeniu podatku gruntowego

albo przy regulacji podatku gruntowego, będzie w myśl rozporządzenia cesarskiego z dnia 9 grudnia 1866 (Dz. u. p. Nr. 157) policzony w całości do wymiaru emerytury, jeżeli przejście z jednej z tych służb do służby utrzymywania w ewidencji teraźniejszego katastru podatku gruntowego (artykuł I), albo do innej służby rządowej, która według istniejących przepisów o emeryturze jest policalna, nastąpiło bez przerwy.

W tym względzie nazwa posady służbowej nie stanowi różnicy, jeżeli przyjęcie nastąpiło do ciągłego pełnienia obowiązków w regularnej służbie i za pomocą urzędowej nominacji (aktu mianowania, uwiadomienia urzędowego itp.), jakoteż za poborem stałych płac z funduszów państwa (pensyi miesięcznej, dziennego).

Artykuł V.

Gdy ustawa niniejsza zacznie obowiązywać, §§. 2, 3, 4 i 5 ustawy z dnia 17 maja 1874 (Dz. u. p. Nr. 72) utracą moc obowiązującą, z tem ograniczeniem, że tylko jeszcze przepisy ustępów 2 i 3 §fu 4go stósowane być mają do tych urzędników, którzy na podstawie tychże nabyli już prawa do większego zaopatrzenia.

Artykuł VI.

Gdyby w skutek organizacji służby do utrzymywania ewidencji, urzędnik zamianowany został w niższej klasie stopnia służbowego od tej, którą miał dotychczas, zostawić mu należy „ad personam“ dochody wyższej klasy stopnia służbowego, póki się nie posunie do tejże klasy stopnia służbowego.

Artykuł VII.

Ustawa niniejsza nabywa mocy od dnia 1 maja 1883.

Artykuł VIII.

Wykonanie ustawy niniejszej porucza się Ministrowi skarbu.

Wiedeń, dnia 23 maja 1883.

Franciszek Józef r. w.

Taaffe r. w.

Dunajewski r. w.

85.

Ustawa z dnia 23 maja 1883,

o wyznaczeniu dotacji dodatkowej do preliminarza ministerstwa skarbu na rok 1882.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanowiliem i stanowię co następuje:

Artykuł I.

Na pokrycie wydatków ministerstwa skarbu na rok 1883 w ustawie skarbowej z dnia 16 kwietnia 1883 nie zamieszczonych, wyznacza się następującą dotacją dodatkową:

A. Wydatek.**X. Ministerstwo skarbu:****Tytuł 2: Władze skarbowe krajowe:****Wydatek zwyczajny:**

Naddatek kosztów utrzymywania w ewidencji katastru podatku gruntowego i koszta sporządzenia nowych arkuszy posiadania na zasadzie ustawy z dnia 23 maja 1883 (Dz. u. p. Nr. 83) 875.708 zł.

B. Pokrycie.**X. Ministerstwo skarbu:****Tytuł 2: Władze skarbowe krajowe:****Przychody zwyczajne:**

Przychody z należytości za przepisanie i pomiar w utrzymywaniu ewidencji katastru podatku gruntowego i należytości za arkusze posiadania, które posiadaczom gruntów mają być doręczone 470.000 zł.

Artykuł II.

Wykonanie ustawy niniejszej porucza się Ministrowi skarbu.

Wiedeń, dnia 23 maja 1883.

Franciszek Józef r. w.

Taaffe r. w.

Dunajewski r. w.

86.

**Rozporządzenie ministerstw sprawiedliwości i skarbu
z dnia 1 czerwca 1883,**

którem stósownie do §fu 23 ustawy z dnia 23 maja 1883 (Dz. u. p. Nr. 83) o utrzymywaniu w ewidencji katastru podatku gruntowego, ogłasza się przepis, dotyczący warunków, pod którymi zaniechane być ma wykonanie pomiaru przez urzędnika pomiarowego, gdy chodzi o oznajmione działy gruntów.

I.

Gdy chodzi o podział parceli, której linie obwodowe tworzą kwadrat lub prostokąt, najwięcej 20 metrów szerokości mający, pomiaru zaniechać należy, jeżeli dział ma być uskuteczniony według krotnych części parceli i jeżeli strona oznajmująca doniesie następujące szczegóły:

1. Numer kadalny i zapisany w katastrze rodzaj uprawy parceli, która ma być podzielona;

2. nazwiska posiadaczy, numery katastralne i rodzaje uprawy parcel ościennych w katastrze zapisane;

3. ilość uczestków, które z parceli mają być utworzone;

4. położenie uczestków przeznaczonych dla innych posiadaczy w obrębie parceli pierwotnej i względnie do niezmienionych parcel ościennych.

Plany geometryczne (sytuacyjne), które mają służyć do tego celu, aby podział gruntu bez poprzedniego pomiaru przez urzędnika pomiarowego mógł być w wypracowaniach podatku gruntowego uwidoczniony, sporządzić należy w następujący sposób:

1. Plany geometryczne sytuacyjne wygotować należy

a) gdy chodzi o obszary gruntów, leżące w miastach lub zamkniętych miejscach na skalę 1:1440,

b) gdy chodzi o inne powierzchnie na skalę 1:2880

rzeczywiście długości i podać w nich, która z tych skal zastosowano.

2. Parcele zmienione lub nowo powstałe wykreślić należy w bezpośrednim zetknięciu z parcelami, które pozostały niezmienione, wszystkie punkty stałe, które zdjęciu służyły za podstawę, uwidoczyć na planie i granice nowo utworzone odróżnić liniami innej barwy od tych granic parcel, które zostały niezmienione.

3. O ile plan nie został zdjęty za pomocą stolika mierniczego, miary długości i kątów, potrzebne do skonstruowania granic parcel przy zdejmowaniu oznaczone, trzeba na planie wykazać.

4. Błędy w pierwotnym wykreśleniu granic posiadania na mapie katastralnej, gdyby je technik prywatny w ciągu pomiaru dostrzegł, trzeba uwidoczyć przez wyrysowanie a następnie przekreślenie błędnych linij mapy katastralnej.

5. Na planie uwidoczyć trzeba: nazwę gminy katastralnej, numera katastralne parcel, które zmiana spotyka, jakież wykreślonych parcel ościennych, tudzież rodzaj uprawy parcel za pomocą oznaczeń przepisanych do map katastralnych, nakoniec także czas zdjęcia.

6. Różnica pomiędzy miarami długości, jak są przedstawione na planie a rzeczywistymi długościami (granica błędów), nie powinna wynosić więcej nad $\frac{1}{200}$ tych ostatnich.

7. Plan musi być pod względem dokładności uwierzytelniony przez technika prywatnego, urzędownie upoważionego a w szczególności opatrzony jego potwierdzeniem, iż granicy błędów (ustęp 6) nie przekroczone.

Prażak r. w.

Dunajewski r. w.